

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6Csp/85/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219201259
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8219201259.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Milanom Majerníkom, PhD. v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: B. I., K.. XX.XX.XXXX, O. R. XX, XXX XX Z., za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 2.793,27 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Z a s t a v u j e konanie o zaplatenie sumy 108,60- EUR s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 35,- EUR od 02.12.2016 do 20.01.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 35,- EUR od 21.01.2020 do 24.02.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 35,- EUR od 24.02.2020 do 25.02.2020.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanej a Občianskemu združeniu, Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Šafárikovo námestie č. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42362962, p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 20.6.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2.793,27 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 2.11.2015 so žalovaným uzavrel Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 2.694,17,-eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 96 mesačných splátkach po 53,74 eur a to až do celkovej sumy vo výške 5.159,04 eur. Do podania žaloby na súd žalovaný uhradil žalobcovi sumu 406,18 eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé splátky riadne a včas preto ho žalobca listom zo dňa 28.9.2016- predžalobná upomienka vyzval k okamžitej úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.11.2016 úver zosplatnil o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 26.11.2016 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Žalovaný do dnešného dňa dlžné splátky neuhradil. Jeho celkový dlh ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 3.195,85 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dostal so splatením pôžičky do omeškania, žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania. V žalobe ďalej uviedol, že si neuplatňuje zmluvnú pokutu, ktorá je evidovaná v priloženom prehľade splátok a úhrad v

stípci „Pokuta“ v sume 406,18 eur. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 360,- eur v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

3. Uznesením sp. zn. 6Csp/85/2019 zo dňa 15.10.2019 bol do konania pribratý osobitný subjekt na ochranu práv strany v spore - žalovaného, a to: Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962.

4. Uznesením sp. zn. 6Csp/85/2019 zo dňa 21.1.2020 súd pripustil, aby do konania namiesto žalobcu vstúpila do konania spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

5. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.2.2020 vzal žalobca žalobu o zaplatenie sumy 35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 35 eur od 2.12.2016 do 20.1.2020, ako aj v časti týkajúcej sa zmluvných pokút a poplatkov v sume 3,60 eur späť a navrhol v tejto časti konanie zastaviť.

6. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.4.2020 vzal žalobca žalobu o zaplatenie sumy 35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 35 eur od 21.1.2020 do 24.2.2020 späť a navrhol v tejto časti konanie zastaviť.

7. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 8.10.2020 vzal žalobca žalobu o zaplatenie sumy 35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 35 eur od 24.2.2020 do 25.2.2020 späť a navrhol v tejto časti konanie zastaviť.

8. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia a na skutočnosť, že žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 108,60 eur s príslušným úrokom z omeškania späť pred začatím pojednávania, súd konanie v tejto časti zastavil.

12. Osobitný subjekt na strane žalovaného v podaní zo dňa 16.11.2020 vzniesol námietku premlčania. Poukázal na rozhodnutie (Y.), s tým, že „ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, potom môže svoje právo i vykonávať“. Z tohto dôvodu súdna prax vyvodzuje, že prvá objektívna možnosť vykonania práva je okamihom, keď veriteľ mohol najskôr o splnenie požiadať. V danom prípade mohol veriteľ zosplatiť úver už v prípade, že žalovaný bol v omeškaní so splatením jednej splátky o viac ako 10 dní. Od tohto momentu zároveň začala plynúť premlčacia doba. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20.02.2019 a rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.09.2018. Na základe uvedeného žiadal žalobu zamietnuť.

13. Súd vyzval žalobcu, aby predložil súdu doklady (zmluvy) o záväzkoch žalovanej voči Spoločnosti a záväzky voči VÚB a.s., kde Spoločnosť vystupuje ako Správca, vyplývajúce z bodu III účelu použitia pôžičky:

- pod por. číslom X, evidenčné číslo XXXXXXXX, Slovenská požičovňa, dátum podpisu XX.XX.XXXX, výška záväzku 479,53 €

- pod por. číslom X., evidenčné číslo XXXXXXXX, Slovenská požičovňa, dátum podpisu XX.XX.XXXX, výška záväzku 864,26 €

- pod por. číslom X, evidenčné číslo XXXXXXXX, Quatro, dátum podpisu XX.XX.XXXX, výška záväzku 142,46 €,

- pod por. číslom X, evidenčné číslo XXXXXXXX, Slovenská požičovňa, dátum podpisu XX.XX.XXXX, výška záväzku 1.207,92 €,

ako aj predloženie dôkazov o tom, akým spôsobom dochádzalo k splácaniu uvedených záväzkov žalovanej do doby uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere vytvorenej dňa 16.10.2015, prehľadu splátok a úhrad uvedených záväzkov osobitne.

14. Žalobca vo vyjadrení k výzve súdu v podaní doručenom súdu dňa 29.3.2021 uviedol, že žalovaný poukazoval úhrady na jednotlivé úvery prostredníctvom bankových prevodov na účet právneho predchodcu žalobcu. Účelom zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX bola konsolidácia záväzkov žalovaného formou novácie záväzku. Je názoru, že nováciou zanikli predošlé pohľadávky žalovaného, pričom tieto ako také nie sú predmetom tohto konania. Na základe tejto konsolidovanej zmluvy žalovanému už ďalšia hotovosť poskytnutá nebola. Konsolidácia záväzku formou jej novácie umožnila žalovanému hradiť svoje záväzky prostredníctvom kumulovanej splátky, namiesto vykonávania viacerých úhrad dlžných splátok na viaceré pôžičky. Ním uplatnená pohľadávka vo výške 2.789,67 € má pozostávať z:

- dlžnej sumy 214,96 €, ktorá predstavuje nasledovné neuhradené úverové splátky:

Neuhradená splátka č. X splatná dňa 20.07.2016 v sume 53,74 €,

Neuhradená splátka č. X splatná dňa 20.08.2016 v sume 53,74 €,

Neuhradená splátka č. XX W.platná dňa 20.09.2016 v sume 53,74 €,

Neuhradená splátka č. XX splatná dňa 20.10.2016 v sume 53,74 €

- dlžnej sumy predčasne zosplatennej istiny zostatku úveru v sume 2.604,71 €, ktorá predstavuje zostatok len „čistej“ istiny úveru bez navýšenia o zmluvné úroky - krátené o úhrady v celkovej sume 30,00 € uhradené žalovaným po predčasnom zosplatení pohľadávky. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou č. X splatnou dňa 20.07.2016. K vznesenej námietke premlčania má za to, že ním uplatnená pohľadávka nie je ani len čiastočne premlčaná. Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 20.07.2016 na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatenia bol žalovaný vyzvaný v predžalobnej upomienke nášho predchodcu zo dňa 28.09.2016 náš právny predchodca ani nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 20.10.2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba 3 rokov. Je neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t.j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Bez ohľadu na spotrebiteľský charakter sporu nie je možné použiť ani výkladové pravidlo v prospech spotrebiteľa, nakoľko sa nejedná o výklad zmluvného ustanovenia, ale ustanovenie zákonné, ktoré platí rovnako pre obe strany sporu.

15. Žalovaná na nariadenom pojednávaní dňa 8.6.2021 uviedla, že nemá na to, aby pohľadávku uhradila naraz. Zároveň uviedla, že kosačku riadne splácala a aj vyplatila. Ďalej uviedla, že dôchodok má XXX eur a v podstate taký mala už v čase uzatvárania zmlúv.

16. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavili osobitný subjekt, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil ani jeho právny zástupca. Z neúčasti na nariadenom pojednávaní s tým, že dal súhlas s prejednaním veci v neprítomnosti, sa ospravedlnil žalobca a jeho právny zástupca. Z uvedených dôvodov postupom podľa § 180 CSP súd pojednával v neprítomnosti žalobcu a osobitného subjektu.

17. Na nariadenom pojednávaní súd v súlade s § 204 CSP oboznámil podania strán sporu a listinné dôkazy: č.l. 1-3 žaloba, notárska zápisnica na č.l. 8-11, príloha na č.l. 12, prehľad splátok a úhrad na č.l. 13, zmluva o spotrebiteľskom úvere na č.l. 14-17, predžalobná upomienka na č.l. 17, doručka na č.l. 18, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru na č.l. 18, zápisnica na č.l. 46-47, uznesenie na č.l. 82, podanie žalobcu na č.l. 84-87, podanie žalobcu na č.l. 95-98, podanie žalobcu na č.l. 120-123, vyjadrenie osobitného subjektu na č.l. 140-142, zápisnica na č.l. 146-147, výzva na č.l. 149, podanie žalobcu na č.l. 155-161, oznámenie o postúpení pohľadávky na č.l. 162, prehľad platieb a úhrad na č.l. 163, zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky na č.l. 164-168, žiadosť o poskytnutie najľahšej pôžičky na č.l. 170-171, súhlas so spracovaním osobných údajov na č.l. 171-172, potvrdenie o prevzatí hotovosti

na č.l. 175, zoznam dokladov k pôžičkám na č.l. 175, prehľad platieb a úhrad na č.l. 176, zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky na č.l. 177-179, žiadosť o poskytnutie najľahšej pôžičky na č.l. 181, kópia OP na č.l. 182, vyhlásenie klienta na č.l. 182, potvrdenie o prevzatí hotovosti na č.l. 185, zoznam dokladov k pôžičkám na č.l. 185, prehľad splátok a úhrad na č.l. 186, doručka na č.l. 187, podací hárok na č.l. 188, prehľad splátok a úhrad na č.l. 189, zmluva o spotrebiteľskom úvere na č.l. 190-193, predžalobná upomienka na č.l. 193, doručka na č.l. 194, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti na č.l. 194, zmluva o spotrebiteľskom úvere na č.l. 208-210, prehľad splátok a úhrad na č.l. 214, zmluva o spotrebiteľskom úvere na č.l. 215-218, žiadosť o spotrebiteľský úver na č.l. 219-220, kópia OP na č.l. 221, všeobecné poisťné podmienky na č.l. 228-230, zoznam dokladov k pôžičkám na č.l. 231, spis 7Csp/33/2019 a ďalší obsah spisu, pričom na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovné:

18. Právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný dňa X.XX.XXXX. uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelového spotrebiteľského úveru. V zmluve boli dojednané tieto podmienky: počet splátok 96, splátka 53,74 eur, celková čiastka 5.159,04 eur, celková výška a mena úveru 2.694,17 eur, RPMN 20 % s hviezdičkou, fixná ročná úroková sadzba 20 %, priemerná hodnota RPMN 15,44 %, odpata 20 %, najvyššia prípustná výška odplaty 0 %, celkové náklady spotrebiteľa 2.464,87 eur, termín konečnej splatnosti 11/2023, prvá splátka splatná dňa 20.12.2015, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci.

19. Ďalej súd zistil, že pod bodom III. (účel použitia zmluvy) návrhu predtlačenej zmluvy právnym predchodcom žalobcu (je zrejmé, že ide o formulárový návrh s predtlačenými údajmi právnym predchodcom žalobcu) plynie, že z poskytnutej pôžičky mali byť uhradené podľa špecifikácie záväzky klienta voči spoločnosti a záväzky voči VÚB, a.s., kde spoločnosť vystupuje ako správca a to

- pod por. číslom X, evidenčné číslo XXXXXXXX, Slovenská požičovňa, dátum podpisu XX.XX.XXXX, výška záväzku 479,53 €
- pod por. číslom X, evidenčné číslo XXXXXXXX, Slovenská požičovňa, dátum podpisu XX.XX.XXXX, výška záväzku 864,26 €
- pod por. číslom X, evidenčné číslo XXXXXXXX, Quatro, dátum podpisu XX.XX.XXXX, výška záväzku 142,46 €,
- pod por. číslom X, evidenčné číslo XXXXXXXX, Slovenská požičovňa, dátum podpisu XX.XX.XXXX, výška záväzku 1.207,92 €,

20. Z pripojeného súdneho spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Csp/33/2019 súd zistil, že rozsudkom č.k. 7Csp/33/2019-63 zo dňa 25.11.2019 súd vo veci žalobcu B. Ú. O., U..W.; W. K.: B., U..W., proti žalovanej B. I. rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 790,17 Eur s úrokom z omeškania v sume 47,04 Eur a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne za obdobie od 21.11.2019 do zaplatenia, to všetko v splátkach vo výške 35,- Eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom, kedy nadobudne rozsudok právoplatnosť s tým, že v prípade omeškania sa so splatením čo i len jednej splátky, žalovaná stráca výhodu splátok a celý dlh spolu s príslušenstvom sa stáva splatným. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že „z predloženej zmluvy o pôžičke XXXXXXXXXX zo dňa 13.4.2016 mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere (zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 1.600,- Eur. Na základe tejto zmluvy sa dlžník zaviazal uhrádzať pôžičku v 60-tich mesačných splátkach á 44,66 Eur bez poisťenia, celkové náklady spotrebiteľa boli uvedené v sume 1.079,60 Eur, celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť v sume 2.679,60 Eur, úver bol poskytnutý pri výške RPMN 24,99 %, ročnej úrokovej sadzbe 25,00 %, priemernej RPMN 17,18 %, prvá splátka bola splatná 20.5.2016, ďalšie splátky splatné vždy 20-teho dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti bol uvedený dátumom 20.4.2021 a doba trvania zmluvy tak, že táto trvá do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy. V časti údajov týkajúcich sa pomerov žalovanej je v zmluve uvedené, že žalovaná je starobná dôchodkyňa s čistým mesačným príjmom v sume XXX,- Eur, mesačné náklady na bývanie a telefón mala vo výške 0,- Eur, iné splátky v sume 120,- Eur. Z obsahu zmluvy tiež vyplýva, že žalovaná mala k žiadosti o pôžičku predložiť kópiu občianskeho preukazu a potvrdenie o príjme. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní napriek predchádzajúcej výzve súdu nepreukázal postup svojho právneho predchodcu s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovanej splatiť predmetný úver. Žalobca síce do vydania tohto rozsudku odpovedal na výzvu súdu, avšak žiadne dôkazy hodnoverne

preukazujúce postup v súlade s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch nepredložil. Aj keď zo zmluvy vyplýva, že pri jej uzavretí malo byť žalovanou predložené potvrdenie o jej starobnom dôchodku, je zjavné, že údaj uvedený v zmluve je nepravdivý. V konaní bolo preukázané, že starobný dôchodok žalovanej je len XXX,- Eur, pod hranicou minimálneho dôchodku zrejme pre nesplnenie podmienky počtu odpracovaných rokov. Teda žalovaná nemohla poberať v čase uzatvorenia zmluvy poberať starobný dôchodok v sume XXX,- Eur mesačne. Žalobca pritom napriek výzve súdu nepreukázal obsah ním v zmluve tvrdeného predloženia potvrdenia o príjme žalovanej. Žalobca tiež netvrdil a ani nepreukazoval, že by využil zákonom predpokladanú možnosť žiadať dlžníka ako spotrebiteľa o poskytnutie úplných, presných a pravdivých údajov potrebných na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, tak ako táto povinnosť spotrebiteľa vyplýva z § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ďalej netvrdil a ani nepreukázal, že by akýmkoľvek spôsobom skúmal výšku výdavkov žalovanej a osôb s ktorými žila v spoločnej domácnosti a vplyv týchto výdavkov na posúdenie jeho spôsobilosti splácať daný úver (údaj 0,- Eur o výške iných výdavkov musel byť nepravdivý - žalovaná totiž pred súdom tvrdila, že pri uzatvorení zmluvy preukazovala výšku výdavkov na telekomunikačné služby). Napokon žalobca netvrdil a ani nepreukázal posudzovanie schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe údajov získaných z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa (§ 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). Porušenie povinnosti pri posudzovaní tejto schopnosti spotrebiteľa prihladať na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je dôvodom pre uplatnenie sankcií špecifikovaných v § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.“

21. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

23. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

25. Podľa § 7 ods.4 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) , banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banka sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 15 a 16.

26. Podľa § 7 ods.15 ZoSÚ veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

27. Podľa § 7 ods.16 ZoSÚ vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a , b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) , banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) , ktorí sú

zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a , banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

28. Podľa § 9 ods.2 písm. f) ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

29. Podľa § 9 ods.2 písm. k) ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

30. Podľa § 11 ods.1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 , b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) , s) , z) a aa) , c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa 1) a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b) f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa)

31. Podľa § 11 ods.2 zákona ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

32. Podľa § 15 ods.1 zákona ZoSÚ zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

33. Zo zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX plynie, že spoločnosť D. E. Z., U..W.. poskytla žalovanej pôžičku vo výške 1.000 eur s nasledovnými náležitosťami, splátka s poistením 31,19 Eur, RPMN 32 %, termín konečnej splatnosti 4/2019, celková čiastka 1.871,40 eur, počet splátok 60, priemerná hodnota RPMN 46,30 %, fixná ročná úroková sadzba 32 %, celkové náklady spotrebiteľa 1.871,14 eur, sprostredkovateľ S., W..Y..R.. Pri údajoch o klientovi a finančnej situácii nie sú okrem údajov o tom, že ide o starobného dôchodcu s dôchodkom XXX eur uvedené žiadne údaje. Z prehľadu splátok a úhrad k tejto zmluve plynie, že žalovaná uhradila 530,23 Eur k 22.9.2015. Z uvedenej zmluvy plynie nepochybne, že jednak nespĺňa náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) (dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý nie je vyjadrený konkrétnym dátumom) zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom a účinnom znení, rovnako tak v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ s odbornou starostlivosťou neposúdil schopnosť žalovanej splácať úver (vôbec nemal zistenú a preverenú výšku jej výdavkov. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalobcovi neboli predložené žiadne doklady od žalovanej okrem kópie OP a potvrdenia o adrese, žiadnych dokladov o poberaní dôchodku, príjme, výpisoch z účtu. Zo zmluvy plynie len to, že je Y. W. P. s príjmom XXX Eur a splátkami 60 Eur, bez akýchkoľvek nákladov na bývanie, SIPO, telefón, čo sú absolútne nereálne údaje 0 Eur (už len s ohľadom na samotnú skutočnosť v zmluve, že žalovaná je vlastníkom telefónu a niekde býva a náklady s bývaním mať musí), preto spomenutý úver

sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. O týchto skutočnostiach a nedostatkoch v náležitostiach zmluvy musel mať veriteľ podnikajúci na poli spotrebiteľských úveroch vedomosť.

34. Zo zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX plyní, že spoločnosť D. E. Z., U..W.. poskytla žalovanej pôžičku vo výške 600 eur s nasledovnými náležitosťami, splátka s poistením 18,71 Eur, RPMN 32 %, termín konečnej splatnosti 11/2018, celková čiastka 1.122,60 eur, počet splátok 60, priemerná hodnota RPMN 45,94 %, fixná ročná úroková sadzba 32 %, celkové náklady spotrebiteľa 522,60 eur, sprostredkovateľ S., W..Y..R.. Pri údajoch o klientovi a finančnej situácii nie sú okrem údajov o tom, že ide o starobného dôchodcu s dôchodkom XXX eur uvedené žiadne údaje. Z prehľadu splátok a úhrad k tejto zmluve plyní, že žalovaná uhradila 411,62 Eur k 20.10.2015. Z uvedenej zmluvy plyní nepochybne, že jednak nespĺňa náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) (dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý nie je vyjadrený konkrétnym dátumom) zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom a účinnom znení, rovnako tak v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ s odbornou starostlivosťou neposúdil schopnosť žalovanej splácať úver (vôbec nemal zistenú a preverenú výšku jej výdavkov. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvare vyplýva, že žalobcovi neboli predložené žiadne doklady od žalovanej okrem kópie OP a potvrdenia o adrese, žiadnych dokladov o poberaní dôchodku, príjme, výpisoch z účtu. Zo zmluvy plyní len to, že je Y. W. P. s príjmom XXX Eur a splátkami 35 Eur, bez akýchkoľvek nákladov na bývanie, SIPO, telefón, čo sú absolútne nereálne údaje 0 Eur (už len s ohľadom na samotnú skutočnosť v zmluve, že žalovaná je vlastníkom telefónu a niekde býva a náklady s bývaním mať musí), preto spomenutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. O týchto skutočnostiach a nedostatkoch v náležitostiach zmluvy musel mať veriteľ podnikajúci na poli spotrebiteľských úveroch vedomosť.

35. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvare č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX plyní, že spoločnosť D. E. Z., U..s. poskytla žalovanej pôžičku vo výške 174,99 eur na kúpu záhradnej techniky a náradia s nasledovnými náležitosťami, akontáciou 0 %, splátka 10 Eur, RPMN 22,73 %, termín konečnej splatnosti 1/2017, celková čiastka 210 eur, počet splátok 21, priemerná hodnota RPMN 34,42 %, fixná ročná úroková sadzba 22,73 %, odplata 22,73 %, celková výška a mena úveru 174,99 eur, celkové náklady spotrebiteľa 35,01 eur. Pri údajoch o klientovi a finančnej situácii nie sú okrem údajov o tom, že ide o starobného dôchodcu s dôchodkom 300 eur uvedené žiadne údaje. Z prehľadu splátok a úhrad k tejto zmluve plyní, že žalovaná uhradila 50 Eur k 20.10.2015. Z uvedenej zmluvy plyní nepochybne, že jednak nespĺňa náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) (dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvare a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý nie je vyjadrený konkrétnym dátumom), písm. k) (nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov), zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom a účinnom znení, rovnako tak v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ s odbornou starostlivosťou neposúdil schopnosť žalovanej splácať úver (vôbec nemal zistenú a preverenú výšku jej výdavkov. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvare vyplýva, že žalobcovi neboli predložené žiadne doklady od žalovanej žiadne doklady (nie je ani zaškrtnutý údaj o predložených dokladoch), žiadnych dokladov o poberaní dôchodku, príjme, výpisoch z účtu. Zo zmluvy plyní len to, že je starobná dôchodkyňa s príjmom 300 Eur a mesačnými finančnými výdavkami (napr. splátky úverov, hypoték, lízingov) vo výške 10 eur, inými mesačnými výdavkami vo výške 10 eur (SIPO náklady a bývanie, telefón), čo sú zjavne nereálne údaje, keďže už len vzhľadom na vyššie uvedené (poskytnuté pôžičky samotným veriteľom v roku 2013, 2014) muselo byť veriteľovi zrejmé, že mesačné finančné výdavky sú minimálne vo výške dvoch ním poskytnutých pôžičiek a že údaj o výške SIPO, nákladov na telefón, stravu, (berúc v úvahu hoc len sumu životného minima) nepochybne presahuje 10 eur. Z uvedených dôvodov aj tento úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Opakujúc sa o týchto skutočnostiach a nedostatkoch v náležitostiach zmluvy musel mať veriteľ podnikajúci na poli spotrebiteľských úveroch vedomosť.

36. Zo zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX plyní, že spoločnosť D. E. Z., U..W.. poskytla žalovanej pôžičku vo výške 1.200 eur s nasledovnými náležitosťami, splátka 33,50 Eur, RPMN 25 %, termín konečnej splatnosti 6/2020, celková čiastka 2.010 eur, počet splátok 60, priemerná hodnota RPMN 37,67 %, fixná ročná úroková sadzba 25 %, celkové náklady spotrebiteľa 810 eur, celková výška a mena úveru 1.200 eur, najvyššia prípustná výška odplaty 27,66 %.. Pri údajoch o klientovi a finančnej situácii nie sú okrem údajov o tom, že ide o starobného dôchodcu s dôchodkom XXX eur s mesačnými finančnými nákladmi 70 eur a iné mesačné náklady (SIPO, telefón, iné výdavky 0 eur). Okrem kópie občianskeho preukazu žiadne iné doklady (výpis z účtu, potvrdenie o príjme, potvrdenie o poberaní dôchodku a iné) predložené neboli. Z prehľadu splátok a úhrad k tejto zmluve plyní, že

žalovaná uhradila 100,50 Eur k 20.10.2015. Z uvedenej zmluvy plynie nepochybne, že jednak nespĺňa náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) (dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý nie je vyjadrený konkrétnym dátumom) zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom a účinnom znení, rovnako tak v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ s odbornou starostlivosťou neposúdil schopnosť žalovanej splácať úver (vôbec nemal zistenú a preverenú výšku jej výdavkov. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom údaje vyplýva, že žalobcovi neboli predložené žiadne doklady od žalovanej okrem kópie OP žiadne doklady o poberaní dôchodku, príjme, výpisoch z účtu. Zo zmluvy plynie len to, že je starobná dôchodkyňa s príjmom XXX Eur, mesačnými finančnými výdavkami 70 eur a bez akýchkoľvek iných nákladov na bývanie, SIPO, telefón, čo sú absolútne nereálne údaje 0 Eur (už len s ohľadom na samotnú skutočnosť v zmluve, že žalovaná je vlastníkom telefónu a niekde bývať a náklady s bývaním mať musí), preto aj tento spomenutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. O týchto skutočnostiach a nedostatkoch v náležitostiach zmluvy musel mať veriteľ podnikajúci na poli spotrebiteľských úveroch vedomosť.

37. Podľa § 52 ods. 1,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

38. Podľa § 100 ods. 1, 2, 3 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

39. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

40. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

41. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

42. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

43. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

44. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

45. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

46. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

47. Podľa § 497 Občianskeho zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

48. Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

49. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

50. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

51. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

52. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

53. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

54. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

55. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

56. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

57. Podľa § 150 ods. 1, 2 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

58. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

59. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

60. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

61. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

62. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

63. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

64. Súd je toho názoru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa X.XX.XXXX, ktorú žalobca považuje za základ, od ktorého odvodzuje svoj nárok, je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

65. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

66. Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

67. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

68. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená za neštandardných okolností. Žalovaná postupne zobrala celkovo 4 úvery. Z prehľadu úverov žalovaného je zrejmé, že dojednávanie úverov bolo značne intenzívne a medzi jednotlivými úvermi boli veľmi krátke obdobia, pričom žalovaná všetky úvery splácala. Následne posledný úver žalovaná zobrala dňa 2.11.2015 za účelom úhrady všetkých skôr poskytnutých úverov.

69. Nový úver za vysokú cenu je síce vnímaný zo strany spotrebiteľa ako záchranný produkt, no v skutočnosti, ak je spotrebiteľ vo finančnej tiesni a berie úver, aj keď nemá na jeho splatenie a spolieha sa na prax veriteľa, že po čiastočnom zaplatení sa bude „vec riešiť novým úverom“, tak takýto postup veriteľa je bez odbornej starostlivosti a ide obojstranne o nezodpovedný postup. Kým však na strane spotrebiteľa ide o tieseň vytvorenú tlakom z viacerých úverov, tak zo strany dodávateľa ide o postup bez odbornej starostlivosti, ktorý civilistika zohľadňuje pri vyhodnocovaní vady právneho úkonu. Veriteľ musí počítat s vyvodením dôsledkov zo strany súdu súvisiacich s podcenením bonity dlžníka. Je neakceptovateľné, aby sa spotrebiteľom poskytovali úvery do takej miery, že na dlhé

až viacročné obdobia sa spotrebiteľia nezodpovednou úverovou praxou veriteľov zaúverujú až do nezvládnuteľných rozmerov. Opatrenia súdu sú v takýchto prípadoch plne kompatibilné s cieľmi smernice o spotrebiteľských úveroch (bod 26 preambuly).

70. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by ho zaujímala bonita žalovanej ako už bolo uvedené vyššie a či za takého stavu je zvládnuteľné plniť záväzky z úverového vzťahu. Pokiaľ ide o určitú mieru ľahkomyselnosti žalovaného, súd prvej inštancie považuje aj ľahkomyselnosť dlžníka za kvalifikačné kritérium, ktoré je spôsobilé privodiť nadvládu veriteľa nad dlžníkom. Pokiaľ žalobca využil takúto ľahkomyselnosť, musí niesť dôsledky, a to aj pri overovaní si bonity žalovaného, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver (viď podporne odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/3/2011).

71. Nielen zo 4 zmlúv týkajúcich sa refinancovania, ale aj zo zmluvy zo dňa X.XX.XXXX je zrejmé, že posúdenie bonity žalovaného nespĺňalo ani minimálne štandardy. Tu treba pripomenúť odbornú starostlivosť dodávateľa, pričom nemožno vychádzať len z tvrdení, či čestného prehlásenia spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi a nestačí mať preukázaný len príjem spotrebiteľa, lebo zákon jasne hovorí o preverení údajov nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, čo tu žalobca nepreukázal, že náležite preveril. Ak sa veriteľ uspokojí len s tvrdením žalovaného, je to nepostačujúce, keďže nejde o náležité preverenie bonity. Žalobca teda ničím nepreukázal preverenie výdavkov žalovaného, hoci to zákon jasne vyžadoval. Vzhľadom na uvedené má za to, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa zistiť konkrétnu výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Odborná starostlivosť navyše predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, veriteľ overil, resp. dlžník objektívne podložil (podporne viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.19Co/130/2019).

72. Pre porovnanie podľa rakúskej právnej úpravy je neplatný právny úkon, ak niekto využije ľahkomyselnosť, stav núdze, slabomyselnosť, neskúsenosť alebo rozrušenie mysle iného takým spôsobom, že sebe alebo tretej osobe za poskytnutie plnenia nechá sľúbiť alebo poskytnúť protiplnenie, ktorého majetková hodnota je vo vzťahu k plneniu v nápadnom nepomere (§ 879 ABGB ods. 2 č.4).

73. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dáť sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

74. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Civilnoprávna úžera spôsobuje neplatnosť právneho úkonu v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi, pretože sa poskytuje úver pri nadvláde veriteľa za úžernú cenu úveru (NS ČR 21Cdo/1484/04).

75. V danom prípade súd nemohol prehliadnuť skutočnosť, že žalobca postupoval nedbanlivo, ak dostatočne neoveril životné náklady, dlhy a celkovú bonitu spotrebiteľa úverovej zmluvy. Dlhy sa týkali najmä predchádzajúcich úverov, pričom nedostatok finančných prostriedkov pôsobil o to viac na rozhodovanie žalovanej. Nehovoriac o skutočnosti, že žalobca s povinnosťou postupovať s odbornou starostlivosťou si musel byť vedomý nedostatkov, ktoré spôsobovali bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov, a ktoré mali byť uvedeným spôsobom refinancované a preto súd neposkytol ochranu takému úverovaniu, pri ktorom dôjde nekalým konaním k refinancovaniu úveru vo výške nezodpovedajúcej reálnemu stavu zneužívajúc tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky sociálne slabšieho spotrebiteľa pri nedostatočnej schopnosti spotrebiteľa zvládnuť splátky a tak dosiahnuť ďalší profit na predĺžení premičacej lehoty, sankciách, paušalizovaných poplatkoch a nákladoch na vymáhanie. Spotrebiteľ sa tak pre omeškanie so splátkami môže dostať do nezvládnuteľného kolotoča úverov.

76. Súdu aj z vlastnej rozhodovacej činnosti je známe, že spotrebiteľia berú ďalšie úvery, aby splatili predchádzajúce úvery. Aj samotná žalovaná po predchádzajúcich úveroch brala ďalší úver, ktorý je predmetom tohto konania a to z dôvodu, aby splatila predchádzajúce, nesplatené úvery. Zároveň

ak má žalovaný problémy so splácaním istiny úveru, je veľmi pravdepodobné, že nebude schopný platiť prísľušenstvo pohľadávky. Zmyslom a cieľom úverovania spotrebiteľov nemôže byť neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a niekoľkoročný stav splácania dlhu, počas ktorého je spotrebiteľ vystavený stresovým situáciám. Takýto stav je na úkor kvality spotrebiteľa splatiť úver za podmienok vopred stanovených žalobcom, ktoré až na výšku úveru žalovaný nemohol nijako ovplyvniť (štandardná formulárová zmluva). Na začiatku všetkého je nedostatok odbornej starostlivosti obchodného zástupcu veriteľa pri nevyhodnotení núdze a čiastočnej ľahkomyseľnosti spotrebiteľa.

77. Súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver, ktorým majú byť kryté záväzky, avšak jeho výška je uvedená klamlivo a nezodpovedá reálnemu stavu, využíjúc tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne finančnú závislosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ).

78. Súd mal za to, že žalobca využil ľahkovážnosť a finančnú závislosť žalovaného, čím sa dopustil civilnoprávnej úžery, ktorá má za následok neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o úvere v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi.

79. Niektoré nosné koncepty ochrany spotrebiteľov vyjadril napríklad aj Súdny dvor Európskej únie už v rozhodnutí R.U. F. A. (A.:A.:D.:XXXX:XXX), „... systém ochrany založený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, pričom toto nerovné postavenie nabáda a vedie spotrebiteľa k tomu, že spotrebiteľ pristúpi k zmluvným podmienkam vopred pripraveným a vyhotoveným predávajúcim bez toho, aby spotrebiteľ mohol reálne ovplyvniť obsah týchto zmluvných podmienok. 27. ...systém ochrany založený smernicou je založený na myšlienke, že táto nerovnosť medzi spotrebiteľom a predávajúcim alebo dodávateľom môže byť napravená iba pozitívnym zásahom nezávislým od príslušných zmluvných strán.“ Koncept priemerného spotrebiteľa zahrnutý v definícii klamlivého konania a klamlivého opomenutia uvedeného v ustanovení § 8 zákona č. 250/2007 Z. z. bol do právneho poriadku Slovenskej republiky prevzatý transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (ďalej len „smernica 2005/29“). Podľa recitálu 18 smernice 2005/29, pojem priemerného spotrebiteľa sa nezakladá na štatistickom zistení, ale výlučne na individuálnom posúdení typickej reakcie priemerného spotrebiteľa v konkrétnom prípade kompetentným vnútroštátnym orgánom na základe vlastnej úvahy, so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie. Súd pri posudzovaní obchodných praktík právneho predchodcu žalobcu vychádzal zo skutočností, že právny predchodca žalobcu, ktorý má konať s odbornou starostlivosťou, mal vedomosť o tom, že poskytnuté úvery sú bezúročné a bez poplatkov, keďže minimálne zanedbal svoju povinnosť posudzovať bonitu žalovanej, preto všetky úvery, a to:

- pod por. číslom X, evidenčné číslo XXXXXXXX, Slovenská požičovňa, dátum podpisu XX.XX.XXXX, výška záväzku 479,53 €
- pod por. číslom X, evidenčné číslo XXXXXXXX, Slovenská požičovňa, dátum podpisu XX.XX.XXXX, výška záväzku 864,26 €
- pod por. číslom X, evidenčné číslo XXXXXXXX, Quatro, dátum podpisu XX.XX.XXXX, výška záväzku 142,46 €,
- pod por. číslom X, evidenčné číslo XXXXXXXX, Slovenská požičovňa, dátum podpisu XX.XX.XXXX, výška záväzku 1.207,92 €, je potrebné posúdiť ako bezúročné a bez poplatkov.

80. Za takejto situácie nemožno právny úkon právneho predchodcu žalobcu zo dňa X.XX.XXXX považovať za platný, keďže využíva tieseň, dôverčivosť, ľahkomyseľnosť a finančnú závislosť sociálne slabšieho spotrebiteľa a predkladá mu nevýhodný formulárový dokument vopred vyplnený s tým, že spotrebiteľa zavádza o výške poskytnutého úveru potrebného na refinancovanie. Z uvedeného dokumentu je zrejmé, že ním má dôjsť ku splateniu záväzkov, pričom pri postupe právneho predchodcu žalobcu, kedy nedošlo ku skúmaniu bonity a ďalším nedostatkom spôsobujúcim bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov, nemožno konanie právneho predchodcu žalobcu označiť ináč ako nekalé

(o tom, že sa tak deje zo strany právneho predchodcu žalobcu opakovane svedčí aj rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7Csp/33/2019, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoCsp/11/2020 zo dňa 24.11.2020). Vady sa dotýkajú hlavných náležitostí zmluvy. Podstatnými náležitosťami úverovej zmluvy je záväzok jednej strany poskytnúť peňažné prostriedky, určenie ich výšky, ktorá v tomto prípade (nezodpovedajúc výške plynúcej z účelu zmluvy a vychádzajúc z vykonaného dokazovania zodpovedala) splnená nebola. Z obsahu zmluvy v podstate zo strany právneho predchodcu žalobcu nešlo o refinancovanie úveru v zmysle poskytnutia lepších podmienok pre žalovanú, keďže už predchádzajúce úvery boli bezúročné a bez poplatkov, ale minimálne o snahu o predĺženie premlčacej lehoty uvedených bezúročných a bezpoplatkových úverov. Z predložených splátok a úhrad minimálne k októbru 2015 (viď prehľad splátok a úhrad všetkých 4 úverov na číslach spisu 163,176, 186, 214) nevyplýva, že by žalovaná zásadným spôsobom nesplácala predmetné úvery. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (návrh na uzatvorenie zmluvy) je zrejmé, že išlo o formulárové tlačivo predpísané právnym predchodcom žalobcu so zadanými sumami záväzkov žalovanej zo zmlúv pri jeho zanedbaní povinnosti preverovať bonitu žalovanej a nedostatkoch zmlúv spôsobujúcich bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, ktoré žalovaná dôverujúc ako priemerný spotrebiteľ veriteľovi nemala možnosť žiadnym spôsobom meniť, upraviť jeho obsah. Ak teda mala záujem o spojenie všetkých úverov dokopy (pred súdom pritom uviedla, že spotrebný tovar podľa jej názoru dokonca splatila) s jednou splátkou, jedným a tým istým spôsobom v podstate sa zaviazala k splácaniu dlhu, ktorý reálne ku dňu podpisu zmluvy neexistoval, bol zo strany právneho predchodcu žalobcu vytvorený len účtovne, keďže reálne prostriedky žalovanej poskytnuté neboli. Týmto konaním sa podľa názoru súdu podstatne narušuje ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa tým, že okrem zjavnej nevýhody v navýšení pohľadávky dosiahne žalovaný pre seba aj nevýhodu spočívajúcu v predĺžení premlčacej lehoty, ktorú by inak nedosiahol. Popísané konanie nebolo možné posúdiť inak ako konanie minimálne v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. súčasne ako nekalú obchodnú prax podľa § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa a preto takýto úkon súd považuje v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka za neplatný.

81. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd vyhodnotil, že rozhodovanie priemerného spotrebiteľa o uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere je nepochybne zásadným spôsobom ovplyvnené informáciou o cene úveru, pričom v danom prípade tento údaj nezodpovedal vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť záväzkov, ktoré mali byť konsolidované realite. Súd poukazuje na to, že výlučne riadne a pravdivé uvedenie celkovej výšky úveru zabezpečí, že spotrebiteľ uskutoční informované rozhodnutie, že nedôjde k skresľovaniu údajov o cene spotrebiteľského úveru, a tým k možnému negatívnemu ovplyvneniu jeho ekonomického správania. Tým, že účastník konania v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzal nepravdivú informáciu o cene podľa ustanovenia § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z. (nesprávne uvedená výška záväzkov spotrebiteľa, ktorá má predstavovať celkovú výšku úveru dokonca s neurčitým vyjadrením RPMN s hviezdikou, ktorá môže byť upravená k termínu poskytnutia úveru s tým, že reálne úver v sume zodpovedajúcich záväzkov spotrebiteľa pri bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, poskytnutý nebol), mohol u spotrebiteľa vyvolať dojem, že ponúkaný spotrebiteľský úver bol pre neho cenovo výhodnejší, ako tomu v skutočnosti bolo, a teda mohol zapríčiniť, že spotrebiteľ uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere s odlišnými cenovými vlastnosťami, ako bola jeho odôvodnená predstava, teda zmluvu, ktorú by neuzatvoril v prípade, keby mal úplné a správne informácie o cene spotrebiteľského úveru (o reálnej výške záväzkov).

82. Keďže súd vyhodnotil plnenie, ktorým sa mali konsolidovať záväzky z predchádzajúcich úverov (vychádzal z toho, že žalobca označil ako titul zmluvu zo dňa X.XX.XXXX - podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší) ako plnenie z neplatného právneho úkonu, nemôže žalobca ani v súvislosti s takýmto neplatným dojednaním uplatňovať poplatky, resp. zmluvné úroky. Žalobcovi vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 a § 457 Občianskeho zákonníka. Ako vyplýva zo zmluvy zo dňa X.XX.XXXX, od ktorej odvodzuje svoj nárok žalobca ku konsolidácii záväzkov malo dôjsť dňa X.XX.XXXX. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovi vznikol v predmetnej veci iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby bol rozhodujúci deň, keď sa žalobca skutočne dozvedel, že došlo na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu a kto obohatenie získal. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky odo dňa, keď k nemu došlo. Dvojročná subjektívna premlčacia doba však beží iba v rámci trojročnej objektívnej premlčacej doby. V predmetnej veci došlo k bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovaného dňa 2.11.2015, ktorým dňom malo dôjsť ku konsolidácii záväzkov podľa skutkových tvrdení žalobcu.

Trojročná objektívna premlčacia doba tak začala plynúť dňa 3.11.2015 a uplynula najneskôr dňa 3.11.2018. Keďže návrh žalobca podal na súde až dňa 20.06.2019, uplatnil nárok až po uplynutí subjektívnej, ako aj objektívnej trojročnej premlčacej doby. Nakoľko teda bola zo strany osobitného subjektu dôvodne vznesená námietka premlčania, súd žalobu v ostatnej časti nad rámec sumy týkajúcej sa späťvzatia a zastavenia konania zamietol.

83. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

84. Podľa § 255 ods. 2 CSP, Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

85. Podľa § 256 ods. 1 zákona CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

86. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

87. V danom prípade žalovaný a Občianske združenie, Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Šafárikovo námestie č. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42362962 vystupujúce na strane žalovaného v konaní boli v celom rozsahu úspešní, a preto majú nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu a tak im ho súd priznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.